

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/36/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7608215161
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7608215161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Ota Jurča, vo veci žalobcu Z. I., nar. XX.X.XXXX, bytom L., L. X, zast. AK JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., Poprad, Hviezdoslavova 2, proti žalovaným 1/ Slovenskej republiky - Ministerstvu spravodlivosti SR, Bratislava, Župné nám. 13, 2/ Slovenskej republiky - Ministerstvo vnútra SR, Bratislava, Župné nám. 13, 2/ Slovenskej republiky - Ministerstvo vnútra SR, Bratislava, Pribinova 2, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 4C 13/2012-231 z 18.10.2012, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zamietol žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že 10.3.1993 bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania Polície ČR v Chebe pod ČVS : OVV-377/93 voči žalobcovi vznesené obvinenie pre trestný čin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou, zároveň mu bola uvalená úteková väzba. Dňa 28.3.2004 bol žalobca prepustený z väzby na slobodu na základe uznesenia Krajského súdu v Plzni sp.zn. 1 T 5/94 z 28.3.1994. Dňa 23.10.1995 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie vyšetrovateľom Okresného úradu vyšetrovania PZ Spišská Nová Ves pod ČVS:VP-1028/10-1995 pre trestný čin porušovania predpisov o obehu tovaru a styku s cudzinou. Toto trestné stíhanie bolo Okresným riaditeľstvom PZ v Spišskej Novej Vsi pod ČVS:OÚV-1028/10-1995 z 21.12.2004 zastavené. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.5.2005.

Ďalej vychádzal zo zistenia, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadosťou z 28.4.2008 požiadal Ministerstvo spravodlivosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, na ktorú zákonom stanovený orgán v lehote nereagoval.

Pôvodne žalovaným bola Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Tento žalovaný vzniesol námietku litispencie vzhľadom na to, že totožné konanie je vedené aj na Okresnom súde Bratislava pod sp.zn. 24C 41/2010.

Žalobca rozšíril žalobu na žalovaného v 2. rade Slovenská republika-Ministerstvo vnútra SR, Bratislava, Pribinova 2.

Následne žalovaný v 1. rade vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti a vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Z dôvodu námietky miestnej príslušnosti súd prvého stupňa postúpil vec Okresnému súdu Bratislava I.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 NcC 17/2011-161 bolo určené, že na prejednanie je miestne príslušným Okresný súd Rožňava. Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 24C 41/2010 došlo k späťvzatiu žaloby a zastavením konania odpadla prekážka litispendencie.

Žalovaný v 2. rade namietal pasívnu legitímáciu a na pojednávaní 28.9.2012 vzniesol námietku premlčania.

Vychádzajúc z § 1 zák. č. 58/1969 Zb., § 4 ods. 1 cit. zák., § 9 cit. zák., § 10 cit. zák., § 18 cit. zák., § 23 cit. zák., § 27 zák. č. 514/2003 Z.z. a vzhľadom na námietku premlčania, ktorú vzniesli tak žalovaný v 1. rade, ako aj žalovaný v 2. rade, posudzoval predovšetkým právny predpis, podľa ktorého v danom prípade nárok žalobcu je potrebné posúdiť a dospel k záveru, že vzhľadom na ust. § 27 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. predmetný nárok je potrebné posudzovať podľa zák. č. 58/1969 Zb.

Vychádzajúc z § 23 zák. č. 58/1969, podľa ktorého právo na náhradu škody podľa prvej časti druhej hlavy sa premlčí za rok odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť oslobodzujúce rozhodnutie alebo rozhodnutie odsudzujúce na miernejší trest alebo rozhodnutie, ktorým bolo trestné konanie zastavené dospel k záveru, že nárok žalobcu je v danom prípade premlčaný, keďže voči žalobcovi bolo zastavené trestné stíhanie uznesením OR PZ Spišská Nová Ves sp.zn. ČVS : OÚV-1028/10-1995 z 21.12.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.5.2005. Týmto dňom podľa názoru súdu prvého stupňa žalobcovi začala plynúť jednoročná lehota, v ktorej si mohol uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe. Táto uplynula 13.5.2006. Keďže žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil žiadosťou z 28.4. 2008 doručenej Ministerstvu spravodlivosti 2.5.2008 mal za to, že nárok žalobcu už v čase uplatnenia žiadosti o predbežné prerokovanie bol premlčaný. Mal za to, že ustanovenia zák. č. 58/1969 Zb. sa vzťahujú na predmetnú vec v celom rozsahu a nesúhlasil so stanoviskom právneho zástupcu žalobcu, podľa ktorého sa v časti na zodpovednosť vzťahujú ustanovenia zák. č. 58/1969 Zb. a v časti týkajúcej sa plynutia premlčacej lehoty ustanovenia zák. č. 514/2003 Z.z. V súvislosti so žalovaným v 2. rade súd prvého stupňa mal za to, že ide o nedostatok pasívnej legitímácie u tohto žalovaného vzhľadom na ust. § 9 zák. č. 58/1969 Zb. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalobu v celom rozsahu z dôvodu premlčania nároku voči žalovaným v 1. a 2. rade zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nepovažoval za správne majúc za to, že v danom prípade súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací dôvod teda videl v § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. Mal za to, že otázku premlčania, teda lehoty, v súvislosti s premlčaním nároku, bolo potrebné posudzovať podľa zák. č. 514/2003 Z.z., pretože v čase vzniku nároku na náhradu škody bol platným a účinným zákon č. 514/2003 Z.z. a zák. č. 58/1969 Zb. bol týmto zákonom zrušený. Platným právnym predpisom bol preto zákon č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého lehota na uplatnenie nároku je trojročná, nie jednoročná. Čo sa týka výkladu § 27 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. mal za to, že týmto ustanovením bol iba upravený spôsob posudzovania nárokov, avšak plynutie lehôt bolo platným a zákonným spôsobom upravené iba výlučne zákonom č. 514/2003 Z.z., preto otázku premlčania bolo potrebné posudzovať podľa platného zákona v ktorom je určená trojročná lehota, teda nárok bol uplatnený v zákonnej lehote.

Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil. Uviedol, že v plnom rozsahu sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu v otázke premlčania žalobcovho nároku. Nesúhlasil so žalobcovým názorom obsiahnutým v jeho odvolaní ohľadne posúdenia premlčacej lehoty. Poukazoval na to, že žalobca si odvodzuje svoj nárok od rozhodnutia o vzatí do väzby, ktoré bolo vydané za účinnosti zák. č. 58/1969 Zb. a vzhľadom na znenie § 27 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. bol toho názoru, že žalobcov nárok vrátane plynutia premlčacej lehoty je potrebné posudzovať podľa zák. č. 58/1969 Zb. Mal za to, že súd prvého stupňa sa v konaní správne vypořiadal so všetkými tvrdeniami účastníkov a vykonal dostatočné dokazovanie na vydanie konečného rozhodnutia. Odôvodnenie rozsudku je vecne správne a postačujúce na objasnenie skutkového a právneho stavu v danom prípade.

Žalovaný v 1. rade sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, na tieto dôvody v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva :

Žalobca v danom prípade odvolanie odôvodňuje odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p., t.j. z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm.d) O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p. a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, prípadne vtedy, ak zo skutočnosti dostatočne preukázaných vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska týchto uplatnených odvolacích dôvodov odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonaným dôkazom, lebo vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov vyplývali alebo vyšli počas konania najavo, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, pretože použil správny právny predpis, správne ho aplikoval a správne ho aj vyložil.

Podľa § 27 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi.

Z cit. § 27 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že dôležitým kritériom pre rozlíšenie adekvátnej právnej úpravy, ktorú je potrebné aplikovať na konkrétny prípad je okamih spôsobenej škody, t.j. kedy došlo ku škode.

V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu a medzi účastníkmi ani nie je spornou skutočnosť, že ku vzniku škody došlo nesprávnym úradným postupom v čase účinnosti zák. č. 58/1969 Zb. (Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotného odvolania žalobcu).

Preto správne súd postupoval, pokiaľ predmetný nárok posudzoval podľa zák. č. 58/1969 Zb. Vzhľadom na znenie cit. § 27 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. je zrejmé, že podľa zák. č. 58/1969 Zb. je potrebné posudzovať celý nárok, teda aj otázku premlčacej lehoty, nakoľko z tohto ust. ani iného ust. zák. č. 514/2003 Z.z. nevyplýva výnimka, ktorá by vylučovala použitie niektorého ustanovenia predchádzajúceho právneho predpisu, resp. by určovala povinnosť použiť niektoré z ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. aj na prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutiami vydanými pred účinnosťou tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

Tvrdenie žalobcu uvádzané v odvolaní, že otázku premlčania bolo potrebné posudzovať podľa zák. č. 514/2003 Z.z., teda nemá oporu v ust. § 27 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z., preto odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú.

Z uvedených dôvodov, ako už bolo vyššie uvedené, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania by mali účastníci, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, v danom prípade žalovaní v 1. a 2. rade, títo si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, preto im nemohla byť priznaná. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.